

men snarere i sine praktiske Virkninger kan bevirkede det Modsatte. Det forekommer mig, at naar man forlanger siebliffelig en saa overdreven Indbetaling, saa vil man opnaae een af to Ting, enten det, at Creditforeningen aldrig bliver benyttet i nogen synderlig Udstrækning — og det er dog Meningen, naar Creditforeningen virkelig skal være til Gavn for Eiendomsbesidderne i Byerne, at den med nogenlunde Lethed uden altfor forfærdelige Offre kan benyttes af alle solide Eiendomsbesiddere — enten det, siger jeg, eller ogsaa, at der kun til den vil søge Folk, som ikke paa nogensomhelst anden Maade kunne staae sig Laan; men dette troer jeg ikke heller er Meningen med en Creditforening eller til Gavn for den. Meningen med en saadan er ikke, at man skal opstille Betingelser af den Art, at man saa at sige affrækker netop dem, der ere de solide Folk, fra at søge Laan igjennem Creditforeningen. Jeg vil derfor ønske, og jeg vil ganske sikkert ogsaa gjøre, hvad jeg formaar, for at faae en Forandring i denne Lov, en Forandring, hvorved Tallet 5 pCt. bliver nedsat. Jeg skal ikke modsætte mig, hvis man siebliffelig vil have en saa høi Procent; men at en saadan Bestemmelse skal staae i Loven, og staae som Betingelse baade nu og altid, det vil jeg modsætte mig, idet man jo vel skal huske paa, at, fordi Noget ikke staaer i Loven, saa kan det i og for sig gjerne komme midlertidig ind i Statutterne. Vi maae huske paa — og det er ogsaa en Bemærkning, jeg har at gjøre med Hensyn til et andet Punkt —, at i Loven skal ikke staae Alt, hvad der skal staae i Statutterne. I Loven skal staae de Fordringer, som vi fornøstigtviis fra det Offentliges Side maae stille som nødvendige, for at faste Creditforhold kunne udvilles sig, men ogsaa kun de Fordringer, som ere absolut nødvendige og absolut ønskelige for denne og lignende Creditforeninger. Hvad andre Bestemmelser der forøvrigt siebliffeligt, til visse Tider, kunne være ønskelige for en eller anden særlig Creditforening, kunne optages i dennes Statuter, men skulle ikke staae i en Creditforeningslov.

Der er endnu et Punkt, som jeg nu skal berøre, og det er den nye Bestemmelse, der er kommen ind under Nr. 6. Det er en Bestemmelse, som gaar ud paa, at der ogsaa skal tilstedes Eierne af Creditforenings-Obligationerne eller Creditorerne en Indflydelse paa Valget af Bestyrelsen for disse Creditforeninger. Det er en Idee, som vi i flere Aar have hørt fremkomme paa forskjellige Maader, til forskjellige Tider og Leiligheder. Men den er hidtil fremkommen paa en saadan Maade, at der ikke har kunnet være særlig Grund til, naar man havde en anden Mening, egentlig at berøre Forholdet. Det stiller sig derimod ganske anderledes, naar den rykker os paa Livet, oveniud i saa stærk en Form som Lovsform, hvor den altsaa opstilles som en absolut Fordring. Foruden det, som vi oftere have hørt til Forsvar for Obligationseiernes Medvirkning til Creditforeningens Bestyrelse, hvilket altid er forekommet mig uklart, men som desuagtet er bragt frem ved forskjellige Leiligheder, kan jeg forøvrigt ganske sikkert nok foreslå mig en anden Tankegang, der kunde have ligget til Grund for Indførelsen af en sliq Bestemmelse her, nemlig den, at man maaskee — og jeg vil indrømme, det kan have Noget for sig — havde tænkt sig ved Creditforeningens Stiftelse forbigaaende at benytte et eller andet Pengeinstitut, et eller andet større Bankierhus, og at man da antog det for rimeligt og ønskeligt, at dette ogsaa fra Begyndelsen af fik en vis Indflydelse paa Bestyrelsen. Men hvis det er Tanken, forekommer det mig dog aldeles ikke at indeholde nogensomhelst afgjørende Grund til at tage Bestemmelsen under Nr. 6 i selve Loven, thi den tilføjede Ordning kan jo meget godt tilveiebringes paa anden Maade. Man kan jo meget godt forstene sig, hvis man kom til dette — men det veed man ikke endnu —, paa en saadan Maade, at man virkelig tog de Hensyn, som maatte ønskes tagne. — Jeg har i dens Almindelighed kaldt Bestemmelsen for uheldig, thi det forekommer mig, at den som vedvarende langfra at styrke